

Sygn. akt II Cz 506/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powódki K. M. na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt IV wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 marca 2016r., sygn. akt I C 2429/14

w sprawie przeciwko M. P.

o zapłatę 11.040 zł

p o s t a n a w i a:

I. zmienić pkt IV zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądzić od powódki K. M. na rzecz pozwanej M. P. kwotę 1.559,62 zł tytułem kosztów procesu,

II. oddalić dalej idące zażalenie,

III. zasądzić od powódki na rzecz pozwanej 48 zł kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt IV wyroku z dnia 17 marca 2016 r., Sąd Rejonowy zniósł wzajemnie koszty procesu. Swoje rozstrzygnięcie Sąd wydał na podstawie art. 100 kpc, mając na uwadze uwzględnienie powództwa w niewielkiej części.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, pozwana zarzuciła naruszenie art. 100 kpc, poprzez wzajemne zniesienie kosztów między stronami procesu w sytuacji, gdy wobec wygrania procesu przez pozwaną w 83,3%, zastosowanie powinna mieć zasada stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało uwzględnieniu jedynie w części.

Zgodnie z art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Stosunkowy rozdział kosztów procesu jest usprawiedliwiony, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy i zasad słuszności, przy czym należy podkreślić, że w orzecznictwie utrwalonym jest stanowisko, że pomimo równego stopnia wygrania i przegrania sprawy, brak jest możliwości zniesienia kosztów, gdy pozostawały one w znacznej dysproporcji / zob. postanowienie SN z 12.10.2012 r., IV CZ 68/12, wyd./el. Lex nr 1232621 oraz postanowienie SN z 28.02.1985 r., II CZ 21/85, wyd./el. Lex nr 8690 /. Taka sytuacja nie miała jednak miejsca w rozpoznawanej sprawie, gdyż bez wątpliwości powódka utrzymała się ze swoim żądaniem jedynie w 16,7%, a dalsza jego część nie została uwzględniona z powodu sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Wzajemne zniesienie kosztów procesu jest natomiast możliwe jedynie wtedy, gdy obie strony są w takim

samym lub zbliżonym stopniu wygrywającym i przegrywającym, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Z tych względów, mając na uwadze, że powódka poniosła łączne koszty postępowania w wysokości 2.717 zł / koszty zastępstwa procesowego – 2.400 zł, opłata od pozwu – 300 zł oraz opłata skarbową – 17 zł /, zaś pozwana w łącznej kwocie 2.417 zł / koszty zastępstwa procesowego oraz opłata skarbową /, to przy stosunkowym ich rozdzieleniu należna pozwanej kwota zwrotu kosztów postępowania powinna wynosić $1.559,62 \text{ zł} / (2.717 \text{ zł} - 16,7\%) - (2.417 \text{ zł} - 83,3\%) /$.

Dalej idące zażalenie podlegało natomiast oddaleniu z tego względu, że skarżąca błędnie uznała, iż opłata sądowa od pozwu wynosiła 552 zł oraz przyjęła nieprawidłowe stawki za zastępstwo procesowe stron. Sprawa, ze względu na istotę roszczenia, była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, a zatem opłata od pozwu w takim przypadku wynosi jedynie 300 zł / art. 28 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych; tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 /, zaś rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i radców prawnych / Dz. U. poz. 1800 i 1804 / stanowią, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzeń, stosuje się przepisy dotychczasowe / § 21 ww. rozporządzeń /.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie / pkt I /, zaś dalej idące zażalenie, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, oddalił / pkt II /. O kosztach postępowania zażaleniowego / pkt III / orzeczono na podstawie art. 100 kpc, art. 391 § 1 kpc, art. 397 § 2 kpc przyjmując, że powódka wygrała postępowanie zażaleniowe w 40 %, zaś pozwana w 60%, natomiast koszty poniesione przez powódkę to 30 zł opłata od zażalenia / art. 28 pkt 2 w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / oraz 300 zł koszty zastępstwa adwokackiego § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2014 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie / Dz. U. poz. 1800 /, zaś koszty należne pozwanej to 300 zł wynagrodzenia radcy prawnego / $330 \text{ zł} \times 40\% = 132 \text{ zł}$, $300 \text{ zł} \times 60\% = 180 \text{ zł}$ / . Po wzajemnej kompensacie tychże kosztów do zasądzenia na rzecz pozwanej pozostawała więc kwota $48 \text{ zł} / 180 \text{ zł} - 132 \text{ zł} = 48 \text{ zł} /$.